

Запах кориці та муркотіння кота рятує Різдво

Тетяна Нечитайло

Запах кориці
та муркотіння кота
рятують Різдво

Малюнки Юлії Пащенко

Київ
НАІРІ
2024

УДК 821.161.2'06-93
Н59

Малюнки Юлії Пащенко.
Дизайн обкладинки Тетяни Баштової.

Нечитайло Т.

Н59 Запах кориці та муркотіння kota рятують Різдво. – К. : НАІРІ, 2024. – 36 с., іл.
ISBN 978-617-8292-02-7
978-617-8192-23-5 (електронне видання)

Шлях до Різдва – це щоразу нова історія та нові герої, які у пошуках світла долають, здавалося б, неподоланні перешкоди. І Диво стається, особливо яскраве в темряві Різдвяної ночі, коли доля Всесвіту поєднується з твоєю, читачу, долею.

Тож не гаймо часу і вирушаймо в новий світ пригод, який створила для нас Тетяна Нечитайло, уже знайома читачеві за чудовою історією «У пошуках Софії». У своїй другій книжці вона знайомить нас із пекельним дослідницьким центром, у якому навчають, як спотворити Свято Різдва, та зі звичайною незвичайною сім'єю, де підрастають двійко хлопчиків-близнюків, які прагнуть свята. Дрібна передсвяткова метушня дуже втомлює, а що ж врятує справжнє Свято?.. Хутчіш розгорніть цю дивовижну книжку – і дізнайтеся про це.

УДК 821.161.2'06-93

ISBN 978-617-8292-02-7

© Тетяна Нечитайло, 2024
© Видавництво «НАІРІ», Київ, 2024

Зміст

Дрібні пустощі з довгою дією	7
У сезон буде дорожче.....	10
Киця Мурка.....	13
Квіти до Різдва.....	16
Багато розумних слів у довгому реченні.....	19
Ніхто нікуди не поспішає	21
Позбавлення вільного часу.....	24
Небезпечна дорога.....	25
Світло народилось.....	28
Ніхто немає зупинити Світло.....	32
Різдвяні дива для відкритих для Світла сердець.....	34

Дрібні пустощі з довгою дією

У повітрі роздався вий вовків, у пекельному дослідницькому центрі почалась учбова година. Двері в навчальний клас групи «Дрібних пустощів із довгою дією» відкрилися. На порозі стояв новий викладач. Який він мав вигляд? А яким може бути чорт із великим досвідом? Люди споконвіку уявляли собі, в якому образі існують духовні істоти. Янголам належали крила, а чортам хвіст, кігті та копита. Так воно і є, але побачити це можливо тільки очима серця, а не звичайними очима людини. В давнину люди малювали те, що бачило їх серце, а ті, хто зараз живе на землі, забули про це. Тому й кажуть, що ні Янголів, ані чортів не буває, бо не бачать люди на вулицях своїх міст і селищ ані істот із осяйними крилами, ні хвостів і копит із-під штанів та спідниць. Те, що серце людей осліпло, було значною перемогою кафедри «Дрібних пустощів із довгою дією».

У статному красені з гарною зачіскою і пронизливим поглядом блакитних очей важко було б упізнати головного викладача пекельної школи. Він мав змогу набути вигляду будь-якої земної людини, будь-якого віку та статі. Але на землі все ж були істоти, які могли побачити його істинну сутність, бо досі не вдалось оманю заплести очі тварин, ані свійських, ані диких. Вони вмить розпізнавали, з ким мають справу, та відповідно реагували: птахи замовкали й швиденько відлітали подалі, коти починали шипіти, а собаки гарчати або вити. Та ще маленькі діти. Вони також бачили істинну сутність творінь.

Все ж злим силам вдалось зробити так, що з настанням часу, як дитина починала розмовляти та могла розповісти, що вона бачить, її очі вже були під впливом омани й цей вплив із віком тільки зростав. Знову-таки – напрацювання попередніх тисячоліть пекельного дослідницького центру. Добротна пекельна робота. Той, Хто на Горі має вічне життя, тож і чорти мають безліч часу для спокуси людства.

Цьогорічні пекельні дослідники, побачивши свого викладача, водночас підхопили стиль, у якому він з'явився. Якщо б у клас зайшов розбійник у розірваних штанах, то його б зустріла банда з цигарками та напідпитку.

Поки викладач ішов до свого стільця, всі присутні перетворилися на істот схожих на нього. Це були гарно одягнені люди, стильні та красиві. Але якщо б комусь було потрібно описати, який вигляд має ця людина, він не міг би додати до попереднього опису ані слівця. Гарні, стильні, красиві. Нічого особливого, нічого, за що могла б ухопитися пам'ять.

– Непогано! Вітаю! Перше випробування пройшли. Мої непримітні пекельні красені, вітаю вас у класі «Дрібних пустощів». Дрібних, але довготривалих! Ця кафедра – чорна перлина нашого дослідницького центру. Тут навчається та працює еліта пекла. Бо зчинити бійку, почати війну, навіть наслати смертоносний ураган на людей, щоб вони зневірилися у Тому, Хто на Горі... – В цей момент промови чортяка зморщив свого носа та чхнув так, що у всього класу заклало вуха. – Так-от, – продовжив він, – для цього фантазії треба небагато. Люди досить швидко оговтуються після таких подій. Ба більше, завдяки нещастям вони гуртуються та згадують про світло й тепло своїх сердець, навіть про Того, чиє Ім'я ми не говоримо вголос, бо від нього псується повітря й одразу починає пахнути мерзотними трояндами та хочеться чхати. А ось спотворити кожен день життя через непомітну дрібницю, загасити надію, але повільно, зробити зір мутним, знову-таки, наголошую, – повільно! Щоб навіть і думки не з'явилося, що то є хвороба! – для таких проєктів потрібні неабиякі здібності. Вітаю вас – найкращі з найкращих, найспритніші та обрані!

Від тих слів через гарні зачіски стали помітні роги на головах усіх присутніх, а їхні хвости застукали по підлозі, бо від гордощів вони замотилияли ними, як щасливі пси.

– Ха-ха-ха! – зареготав викладач, – Перший іспит провалено, але перший урок засвоєно! Так працює «обраність». Якщо людині з дитинства натякати, що вона дуже особлива та обрана, то до юнацтва вона вже буде рогами небо підпи-

рати. Якщо «обраність» на вас подіяла, то можна уявити, як це діє на тепленькі та мерехтливі серденька людиськ.

– Урок закінчено! Завдання на завтра – принести проект спотворення Різдва.

В цю мить у класі почалось страшенне чхання, бо в повітрі розлився аромат лаванди, троянд, кориці, імбиру, лимонів – усього того, що викликає напади кашлю та чхання в чортів.

– Пам'ятайте: наша сила в дрібницях! Тільки вони діють непомітно, не лікуються й можуть зіпсувати життя на покоління.

Викладач зник у спалаху вогню. В повітрі потягнуло сіркою.

У сезон буде дорожче

Анні потрібно було дещо докупити своїм хлопчикам-близнюкам до початку нового шкільного року. Хлопці перейшли до третього класу. Коли напередодні вони приміряли свою минулорічну шкільну спортивну форму, Аня здивувалась: чи то хлопці так витягнулися за літо, чи то одяг під час прання зсівся. Так або інакше – треба було забігти до супермаркету на шкільний базар і купити дітям спортивні обнови. Цьогорічний серпень видався спекотним. Аня раділа тому, що її сукня легка та простора, загорілі хлопчики були одягнені в шорти та майки. Як вони могли довірити мамі таку важливу покупку, як спортивна форма? Чи взагалі мама здатна сама обрати її, без їхнього нагляду та порад?

У магазині було значно прохолодніше, ніж на вулиці, й це було дуже приємно. Настільки, що хлопці погодилися приміряти форму аж двічі. Бо хто ж не знає, що хлопцям приміряти одяг – то є страшні тортури, особливо влітку. Після сперечань і декількох примірок форма нарешті була обрана.

Ані захотілося випити прохолодного лимонаду після закінчення цієї важливої справи. Вся родина одностайно її підтримала. Хлопці були також згодні й на морозиво, й на попкорн у кінотеатрі, а також не проти покататися на ковзанці, що була в супермаркеті. Або полазити по штучних скелях, які також були поряд із ковзанкою. Взагалі-то кожен вихід до супермаркету був дуже небезпечним для родинного бюджету. Але Аня знала короткий шлях до кафе, треба було тільки відволікти увагу хлопців від іграшок та швидко перейти через відділ побутової хімії. Це був найнадійніший шлях для збереження бюджету – те, що стояло на полицях, не мало жод-

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.